

BIBLIOTHECA
UNIV. JAGELL.
CRACOVENSIS

kat.komp.

39160

L

Mag. St. Dr. P

Teol. 2891.

*Czilewski Martini: Quæstio de redem-
ptionis humanæ dispensatione
salutifera.*

C
D

Pr

T
i

Al

D. O. M. A.
QVÆSTIO
DE REDEMPTIONIS
HUMANÆ DISPENSATIONE
SALVTIFERA,

Pro loco inter Doctores S. Th. in Celebri Academia
Cracouiensi obtinendo.

M. MARTINO GILEWSKI
*in Alma Vrbe S. Th. D. Protonotario Sanctæ
Sedis Apostolicæ, Decano Ecclesiæ Collegiæ
S. Floriani, &c. &c.*

*Ad disputandum publicè
proposita.*

Anno Domini M. DC. XXVIII. Mensis Iulij, Die
Horis antemeridianis & pomeridianis.

CRACOVIAE,
In Officinâ Francisci Casarij. Anno Dni. 1628.

Ad Insignia Almæ Academiæ
Cracouiensis.

SCeptra Iagello scholis dat queis Academia claret,
Sarmatici fulgens luxq; decusq; soli.
Sceptra Deus Regi, tibi Rex, Academia donat.
Quid miram? cerebro est orta Minerua Iouis.
Sceptra per hæc artes, pietatis & aurea secla
Ad sunt: ingrata haud sit modo posteritas!

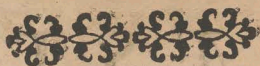
39 160 T.

Q V Æ S T I O.

V Christus Dominus vtraq; sua natura Redemptor noster, Incarnatione illa ineffabili, qua temporis plenitudine adueniente, carnem humanam passibilem, pro nobisq; passam, mediante anima rationali, ad Hypostasim suam Diuinā assumpsit: Redemptionis humanæ dispensationem salutiferam, secundum omnem modum causandi perfectissimum, & convenientissimum non solum absolute merendo, & pro nobis satisfaciendo, sed etiā Redimendis applicando vndiquaq; peregerit nec ne?

A 2

CON-

CONCLUSIO I.

Incarnatio Christi, est Redemptionis humanæ medi-
um atq; remediū nostræ salutis potentissimè sapien-
tissimè ac beneficentissimè Diuinitus destinatum.

COROLLARIA.

1. Ideoq; non solum de possibili, sed etiam de facto
cognoscibile est: ab intellectu creato supernatu-
raliter illustrato illius Mysterium.
2. Ac omnino per se in suisq; circumstantiis con-
ueniens: Et ex suppositione finis necessarium e-
rat Deum hominem fieri propter hominem.
3. Vnde Et natura humana magis fuit assumpti-
bilis à Deo, quam Angelica, vel quæcunq; alia.
4. Atq; ad reparationem generis humani magis
congruebat Filium Dei, quam aliam personam
Diuinam incarnari.
5. Cuius Incarnatio ita ad peccatum tollendum,
Et principaliter quidem Originale; ordinaba-
tur: ut si Adam non peccasset Christus in car-
ne non venisset.

CON-

CONCLUSIO II.

Incarnatio est Actio qua Filius Dei naturam humanam assumpsit ad suam Hypostasim, seu substantiam Diuinam.

COROLLARIA.

1. Hæc porro Actio, non tantum est uniuersa, sed etiam productiua respectu humanitatis assumpta à Verbo,
2. Terminusq̃ illius Actionis est Substantialis coniunctio, qua humanitas Christi formaliter & actualiter manet unita cum Persona Verbi.
3. Ita tamen ut ratio illius Unionis sit in sola humanitate, neq̃ includat aliquid increatum in Persona Verbi, quod habeat rationem Actualis unionis.
4. Et quia unio Verbi facta est in Persona non in Natura, ideò in Christo quamuis due sint Nature, una tamen & indiuisa est Persona Verbi Diuini.
5. Hinc Christus uti Deus verus & naturalis Dei

A 3

Filius,

*Filius, consubstantialis est Patri & Spiritui S.
ob eandem numero indiuisam in tribus Perso-
nis Deitatem: quatenus homo consubstantia-
lis & nobis, ob eandem specie nobiscum, ex no-
bis pro nobis assumptam humanitatem.*

CONCLUSIO III.

*Filius Dei virtute Diuinâ totius Trinitatis, veram car-
nem humanam totius labis expertem ex purissimis
sanguinibus Maternis iisdemq; Virgineis mediante
Anima rationali Diuinitus creata in Athomo simul
& semel assumpsit.*

COROLLARIA.

- 1. Ac proinde ubi primum Verbum Caro factum
est, uno indiuisibiliq; momento constitit huma-
na caro, & simul animata caro, eademq; Verbi
Dei, Hominisq; caro.*
- 2. Cuius defectus humanos (peccato & ignoran-
tia omninò exclusis) non aliqua necessitate, sed
beneficentissima voluntate: Dei Filius ad no-
stre redemptionis Mystrium & ministerium
conuenienter assumpsit.*

3. Vnde

3. Vnde & secundum, Animam & secundum Corpus veros dolores ac passionum erumnas sibi ex parte non indecoras, nobis simpliciter proficuas ad redemptionem nostri copiosam sponte sustinuit.

4. Ac ideo ex vi Redemptionis Vniuersalis vniuersos in genere dolores erumnas, atq; passiones illum pro nobis sustinere Iustitie ac Sapientie, nec non & misericordie Diuina consentaneum fuit.

5. Anima nihilominus Redemptoris nostri semper Beata, que ex lesione sui corporis tota patiebatur secundum essentiam: superiore illa sui portione non impediabatur quidquam in Actibus beatificis.

CONCLUSIO IV.

Christus Dominus vti Redemptor hominum Vniuersalis, secundum omnem modum causandi perfectissimum, & conuenientissimum, Redemptionis humane dispensationem, absolutè merendo & pro nobis satisfaciendo peregit.

Corollaria

COROLLARIA.

1. Meritum Christi quantū in se infiniti valoris est, omnesq; illius actiones meritorie infiniti meriti iure censentur: ac etiam preciso actu Pietatis, Religionis, Charitatis, & Obedientie, Satisfactionis rationem habent.
2. Vnde & Satisfactio Christi pro nobis non solum erat sufficiens, sed etiā superabundans includens rationē meriti & satisfactionis ex rigore Iustitie latius sumpte cirra obligationē Dei absolutam, non tamē conditionatā ex pacto oneroso natam.
3. Tota insuper Vita illius Sanctissima, Passio pretiosissima, & Mors viuifica verè propitiatorium fuit Sacrificium pro peccatis nostris Deo infinite acceptum.
4. Simulq; redimendi hominis pretium illud immensum ac inestimabile, sic præserebat, ut opus Redemptionis immediatè solius sit Christi Domini quatenus hominis.
5. Ipsaq; etiā efficientia nostre Salutis Humanitati Christi quatenus unita Verbo verè attribuitur ut instrumento Physice non tantum Moraliter agenti.

CONCLUSIO V.

Christus Dominus, Redemptionis suæ vim & efficaciam, omnibus hominibus; licet inæqualiter, tamen conuenienter applicat: non sola promulgatione legis, at etiam influxu Gratiarum, siue in Sacramento, siue extra Sacramentum.

COROLLARIA.

1. Meritum & satisfactio Christi tunc nobis applicatur, quando aliquod Gratiæ Donum ex illius meritis quocunq; modo nobis confertur: nulla tamen Lege à Deo statuta, dandi auxilia præuenientis Gratiæ, facientibus totum quod in se est ex sola facultate nature.
2. Applicationis huius non soli Predestinati, sed etiam Reperi capaces sunt quoad dona Gratiæ in hac vita.
3. Merita nostra essentialiter dependent à meritis Christi, quibus Christus sibi & Angelis quædam: nobis omnia meruit. Legem tamen illam de dandis auxiliis, neq; meruit, neq; illam esse voluit.
4. Opera Iustorum que procedunt ex gratia per
B Christum

Christum data, habent sufficientem Dignitatem
ac valorem respectu augmenti gratiæ & gloriæ.

5. Nostra merita non possunt obligare Deum ut
retribuat, nisi intercedente promissione Dei,
de facienda retributione, quàm promissionem
meruit nobis Christus Dominus salutis nostræ
Restaurator Optimus Maximus cui cum Patre
& Spiritu sancto, Honor, Imperium, & Gratia-
rum actio in omnem eternitatem.

Hæc Quæstio cum suis Conclu-
sionibus & Corollariis disputa-
bitur in Lectorio DD. Theo-
logorum, Hora 10.

Ad Maiorem D. O. M. Gloriam.

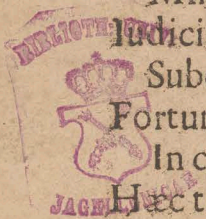
D. Bernardus Serm. XX. in Cantica.

Spiritus quippè ante faciem nostram Christus Dominus æmulans nos Dei æmulatione non hominis, & certè saniori quàm primus Adam Euam suam. Itaq; quos in carne quæsiuit dilexit in spiritu, redemit in virtute, Plenum prorsus omni suauitatis dulcedine, Videte Hominem Hominis. **CONDITOREM.** At dum Naturam prudenter selegit à Culpa, etiàm potenter Mortem propulit à Natura. In Carnis assumptione condescendit mihi, in Culpæ vitiatione consuluit sibi, in mortis susceptione satisfecit Patri, amicus dulcis, consiliarius prudens, adiutor fortis. Huic securus me credo qui saluare me velit, nouerit, possit.

*Hec & plura ibi: Doctor ille Mellissus; De
admiranda Humane Redemptionis
Oeconomia.*

CONTVBERNIVM IAGELONIANVM.
*Admodum Reuerendo Domino MARTINO GI-
LEWSKI S. Theol. Doctori Prouisorio suo,*
Felicem inter S. Theol. Doctores
locum Vouet.

Diuorum Regum Regis Iagelonis Alumna
Quæ tantis titulis nominibusq; viget;
Illa per ætates tot, longaq; sæcla perennans,
Ingenuæ pubi, semper vt æqua parens.
Illa tuo auspicio tam fortunata GILEVI
Quam iuuenum densat, magna frequenq; cohors;
Ista tibi faustos aditus, meritumq; trophæum
Applausu lato, mente bonaq; vouet.
Namq; instaurati mundi turpisq; reatus,
Atq; hominum noxæ, quæis abolita modis;
Hæc (inquam) doctè cælestia dona retexens
Non finis immemori, talia corde regi,
Mentibus atq; hominum precioso ex ære redemptis
Mnemofynen scripto sufficis ætheream.
Iudicioq; graui Doctorum, almæq; Palæstræ
Subdis, & vsq; cupis, conferere ingenio.
Fortunatus agis qui talibus æra mereris
In castris, acies quas Stygis atra pauet.
Hæc tibi fausta vouet, Magni Iagelonis alumna
Quæ est experta fidem præsidiumq; tuum,
Vt quæ te virtus tanto subuexit Honori,
Hæc eadem, omnigenis augeat vsq; bonis.

M.

Gl-

,

med

phes

olab

OT

ph

ors;

ary

fect

for

actin

is

is

